

հանգամանքներուն՝ այլ այն ընդունակութեան և պատրաստակամութեան մէջ, որոնցմով կրնանք ինքզինքնիս պիտանի ընծայել Աստուծոյ կամքին, մարդկութեան փրկութեան ծրագրին գործադրութեանը համար:

Այս պէտք է լինի քրիստոնէին ամենէն երկրւոյած մտահոգութիւնը. պիտանի դարձնել ինքզինքը՝ իր Տիրոջը: Ամանի մը՝ արծաթ կամ ասկի, փայտ կամ խնդի լինելը չէ՝ այնքան որ ատակ կը դարձնէ զայն իրեն համար սահմանուած նպատակին, որքան իր ներքինին սրբուած ըլլալը. աղիւսէ բայց մաքուր ըմպանակը կը նախընտրենք ասկի բայց կեղտոտած ակաւառակէն: Մաքուր միտքերու, անբաւարարութեան, չըծաւորուած խղճմանքներու, արգար միտքերու, ուղիղ կամքերու միջոցաւ է որ կրնայ իրականանալ Աստուծոյ Թագաւորութիւնը երկրի վրայ:

Եկեղեցին այնքան աւելի կենդանի, Աստուծոյ տունը այնքան աւելի խոսուն և գործօն եռանդի մէջ կ'ըլլայ, որքան աւելի նուազ լինի անոր մէջ անպէտ հոգիներուն թիւը:

Հացն ու գինին, որոնցմով կը խորհրդաւորուին մեր կրօնքին ամենէն մեծ սրբութիւնները, ու կենդանի ջուրը, չեն կրնար գրուիլ անմաքուր անօթներու մէջ. չեն կրնար կրուիլ կեղտոտ ձեռքերէ: Անխտարգախ եռական համաձայնութիւն մը պէտք է ըլլայ Աստուծոյ ծառայութեան նպատակին և իր ծառաներուն նկարագրին միջև:

«Անօթ պատուական, սրբալ և պիտանի Տեառն»։ Եւ այս պէտք է լինի մտաւորապարը ամէն քրիստոնէի, ու մանաւանդ ամէն անոնց՝ որոնք Աստուծոյ ծառայութեան կոչումն ըրած են ասպարէզ իրենց կեանքին:

Թ. Ե. Դ.

ՍՈՒՐԲ ՆՇԱՆԻ ՎԱՆՔԸ

Վանքին դեռ բաց է փայտէ դուռն. աղօթարան,
Որուն ճեմակ ու հեռադարձ ուղիներէն
Տրդան կու գայ սիրք բուրվառ մը համօրէն
Սիրոյ վրճիս երազներու մէջ անսահման:

Նոր լուսադիր՝ Իր ցայտեր հոն, Սուրբ Նշանի
Ծառերուն տակ որ բարձրներ էին հսկայ,
Այս Յիսուսակը մեղմօրէն երբ կ'արիւնի,
Այնքանու մէջ կը կաթի շող մը լուսնկայ:

Մութ փայտէ դուռն արեւոյսին հոն կը բացուէ
Դաւեթերուն վրայ ուր ծրփանաւ էին հասկեր.
Ձայնի, գոյնի լուսեղ խորհուրդ մը կար խորին:

Բայց ո՞ւր է Ձայնը որ կ'երգէր աղօթասաց,
Ո՞ւր ձեռքը տրուեց որ քախանձանք էր առ Աստուած,
Երբ լուսնաւիթ մեղմով աչկեր կ'օծուէին . . .

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ